

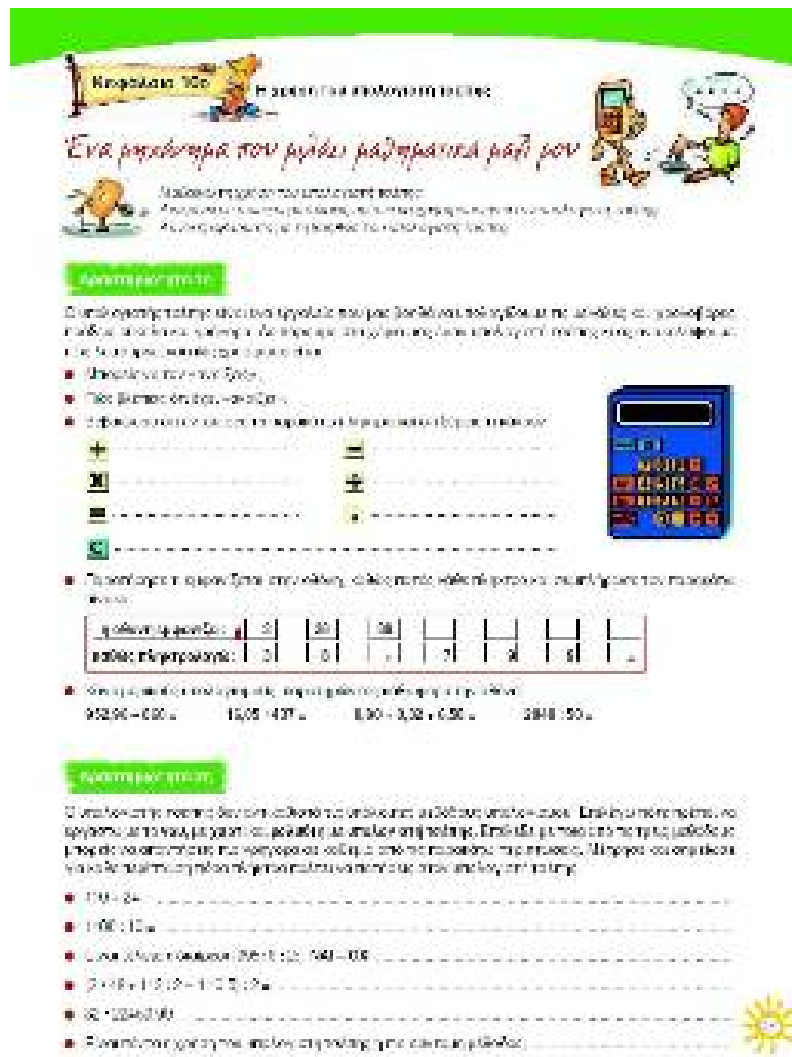
Διαρκής στόχος το χτύπημα του ορθολογισμού

Στην «παιδαγωγική αγορά» των «επιστημόνων» που μεταφράζουν αυτολεξεί τις εντολές του ΟΟΣΑ και της ΕΕ θα έχουμε σχολεία που θα βγάζουν τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων με λίγα μαθήματα, λίγη γνώση, λίγο κόπο. Και τα «άλλα» παιδιά θα βγάζουν τα σχολεία που δε θα εφαρμόζουν τους κανόνες που εφαρμόζονται στα λαϊκά σχολεία. Σ' αυτά τα λαϊκά σχολεία θα φτάνουν για τους μαθητές «δέκα κολυβογράμματα» για να μπορούν να ανταποκριθούν στη δουλειά που θα τους αναθέσει η «αγορά» του καπιταλιστικού μεσαίωνα. Το θέμα της έκθεσης στη Γ' Λυκείου φέτος ήταν ενδεικτικό: «Στη ζωή του ο μαθητής θα αλλάξει δέκα επαγγέλματα». Οπότε δε χρειάζεται «να γίνει κάτι» (όπως έλεγαν οι παλιοί). Τώρα πρέπει «να ξέρει πώς να μαθαίνει» οτιδήποτε καινούριο του αναθέσει το αφεντικό να διαχειριστεί ...εφ' όρου ζωής. Δηλαδή, όπως ομολογούν κι οι ίδιοι: «Λίγα μαθηματικά, λίγα ελληνικά, λίγα αγγλικά και λίγο κομπιούτερ». Τα άλλα θα τα μάθει ...«στην πορεία», σαν τα παλιά «τσιράκια», που μαθαίνουν απ' την εμπειρία τους δίπλα στον «κάλφα», δουλεύοντας τσάμπα φυσικά.

Για να περάσουν αυτήν τη λογική στη λαϊκή οικογένεια, οι ίδιοι που δημιουργούν εμπόδια στην πορεία των παιδιών της εργατικής τάξης, την ίδια στιγμή φλομώνουν τον κόσμο με τη συστηματική προπαγάνδα: «Οι σπουδές δε χρειάζονται κι από κει άνεργος βγαίνεις», «Καλύτερα είναι να ακολουθήσουν το δρόμο της μαθητείας, της κατάρτισης νωρίς - νωρίς για να βγουν στη δουλειά γρήγορα», «Δυσκολεύονται να μάθουν και "δεν τα παίρνουν", άρα να τους δώσουμε πιο εύκολα». **Λες και τα παιδιά της εργατικής τάξης είναι γεννημένα για τα «εύκολα» και «εύπεπτα», ενώ τα δικά τους είναι γεννημένα για τα μεγάλα και τα δύσκολα.**

Υπάρχει και προγενέστερη εμπειρία

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια είναι και η τελευταία μείωση της ύλης στα θετικά μαθήματα, μέσα απ' την οποία επιδίωξή τους είναι η διαρκής υποβάθμιση του περιεχομένου της παρεχόμενης γνώσης και το σπρώξιμο των παιδιών της εργατικής τάξης αποκλειστικά στην εκμάθηση δεξιοτήτων. Εκεί στόχευαν και το 1998, με τη «μεταρρύθμιση Αρσένη», όταν στο όνομα των «15 μαθημάτων» που «έδιναν» τα παιδιά, μείωσαν δραματικά την ύλη των Μαθηματικών της Γ' Λυκείου (απ' τα 11 κεφάλαια άφησαν τα ...5), με αποτέλεσμα να πέσει κατακόρυφα το μορφωτικό υπόβαθρο ακόμα και των αριστούχων μαθητών που έμπαιναν στο Πανεπιστήμιο. Από τότε με συνεχή: «1) Αφαίρεση των περισσότερων αποδείξεων. Υποβάθμιση του ρόλου της Απόδειξης. 2) Αφαίρεση δομικών εννοιών της Άλγεβρας, μείωση της Ευκλείδειας Γεωμετρίας. 3) Ενίσχυση Υπολογιστικών Μαθηματικών. Ενίσχυση Εφαρμοσμένων Μαθηματικών» (όπως παρατηρεί ο πανεπιστημιακός Νίκος Παπαλεξίου- «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» 25/6/2010), **συνεχίζουν και διευρύνουν τη συστηματική προσπάθεια να χτυπηθεί μέσα στο μυαλό των μαθητών η ορθολογική σκέψη. Ο καπιταλισμός δε θέλει σκεπτόμενους ορθολογικά εργαζόμενους. Θέλει μυαλά «χτυπημένα στο μίξερ» της «νέας τάξης». Αυτή την κατεύθυνση υπηρετεί και η νέα μείωση της ύλης.**

Από το βιβλίο μαθηματικών της Στ' Δημοτικού: Συνομιλία με το ...κομπιουτεράκι!

- Έτσι αφαιρούν από την ύλη της Γ' Λυκείου το Θεώρημα L' Hospital, καταδικάζοντας το μαθητή να «πασαλείψει» ελάχιστα όρια, μόνο με υπολογισμούς και απομνημόνευση απλών μεθοδολογιών, χωρίς να μπει ποτέ στη γενίκευση. Να πάει στο Πανεπιστήμιο με ακόμα λιγότερες γνώσεις.
- Αφαιρούν το «Αόριστο Ολοκλήρωμα», αλλά αφήνουν το «Ορισμένο», περιορίζοντας έτσι τη διδασκαλία στο υπολογιστικό μέρος ελάχιστων μόνο Ολοκληρωμάτων κι εμποδίζοντας τη θεωρητικοποίηση και τη γενίκευση.

Δεν μπορεί να απομονώνεται η θεωρία από την πράξη

Τα μαθηματικά έχουν ένα «βαθμό δυσκολίας», όχι γιατί «είναι δύσκολα απ' τη φύση τους», αλλά γιατί είναι στραβός ο τρόπος που διδάσκονται. Το εκπαιδευτικό σύστημα στη χώρα μας δεν μπορεί και δε θέλει να αντιληφθεί ότι δεν μπορούν να απομονώνονται οι δύο πλευρές της διδασκαλίας - η θεωρία και η πράξη.

Αν «κάνεις» π.χ. εξισώσεις **χωρίς να διδάσκεις** πού τις χρησιμοποιείς, κανένας μαθητής δεν καταλαβαίνει τι κάνει. Αν κάνεις ανάποδα μόνο τους «λογαριασμούς» **χωρίς να γενικεύσεις και να δημιουργείς «θεωρία»**, πάλι «μισή» δουλειά κάνεις. Έτσι όταν σήμερα αφαιρούν από την ύλη της Α' Γυμνασίου την παράγραφο «προβλήματα με εξισώσεις» και στη Β' Γυμνασίου την παράγραφο «επίλυση τύπων», στερούν από το μαθητή τη δυνατότητα να «δει» τη χρήση των εξισώσεων στη ζωή και στην επιστήμη. Να νιώσει ότι τα φαινόμενα της φύσης και της ζωής περιγράφονται και «λύνονται» με μαθηματικούς τύπους. Κι όλα αυτά στο όνομα της ...«δυσκολίας». Και μ' αυτόν τον τρόπο ακριβώς αναπαράγουν τη δυσκολία των μαθητών στα μαθηματικά, που οφείλεται στη μέχρι τώρα φορμαλιστική τους αποκλειστική προσέγγιση μέσα στις σχολικές αίθουσες και στα βιβλία. Χαρακτηριστικό και συνηθισμένο είναι το ερώτημα των μαθητών: «Σε τι θα μας χρησιμεύσουν, κύριε, οι εξισώσεις;». Και το υπουργείο σήμερα τους απαντά: «Να μη σε νοιάζει εσένα!!!».

Ολοκληρωμένη επανεξέταση της ύλης με το πρίσμα της επιστήμης και της παιδαγωγικής

Έτσι αυτοί που έχουν την ευθύνη στο υπουργείο μοιάζουν να έχουν τη λογική «πονάει χέρι - κόβει χέρι» - «δυσκολεύονται τα παιδιά στα Μαθηματικά; Αντί να τα βοηθήσουμε, με κάθε τρόπο να μάθουν, μειώνουμε ή κι αλλάζουμε τα Μαθηματικά».

Η διαφωνία μας δεν οφείλεται κυρίως στο μέγεθος της ύλης, αλλά περισσότερο στη διάρθρωση, στον προσανατολισμό και στο περιεχόμενο της ύλης που απορρέει από το χαρακτήρα του σχολείου, την αντικειμενική σύνδεσή του με την κοινωνία της εκμετάλλευσης. Η όποια μεταρρύθμιση της ύλης χρειάζεται συνολική και ολοκληρωμένη επανεξέταση κάτω από το πρίσμα της επιστήμης και της παιδαγωγικής, μέσα στα πλαίσια ενός ενιαίου για όλα τα παιδιά σχολείου, μιας κοινωνίας που στο επίκεντρό της θα βάζει τις ανάγκες του ανθρώπου και έτσι το σχολείο δε θα είναι έρμαιο της προπαγάνδας και των σκοπιμοτήτων των παπαγάλων του συστήματος της νέας καπιταλιστικής τάξης.

Μάνος ΔΟΥΚΑΣ

Μαθηματικός, μέλος της Πανελλαδικής Γραμματείας Εκπαιδευτικών του ΠΑΜΕ